

ZINGEN Vergrijzing doet gemengd katholiek zanggezelschap in Hoogkarspel de das om

Requiem van een kerkkoor

Je zou kunnen zeggen dat ze hun eigen requiem met muziek en zang begeleiden. Een rooms-katholieke mis, opgedragen aan een overledene. Want zo voelt het wel voor de vijftien laatste leden van het gemengd koor van de Laurentiusparochie in Hoogkarspel. Op zondag 26 april is hun zwanenzang in de kerk.

Leo Blank
leo.blank@mediahuis.nl

Hoogkarspel ■ Het afscheid komt niet bepaald uit de lucht vallen. Met een gemiddelde leeftijd van 84 jaar, zonder aanvulling van een jongere garde dames- en herenzangers, dringt al langer het besef door dat het slotstuk van een historie van 56 jaar steeds meer nabij komt.

Dirigent Gré Burgmeijer hoort met haar 79 jaar nog tot de 'jonkies'. Ze zong al dik twintig jaar in het gemengd koor toen ze in 2001 het stokje overnam van Jan Morink. „Ik speel piano en lees noten. Ook viel ik soms in op het kerkgel. Zo rol je er vanzelf in.”

De staat van dienst van Tiny Reus (86) en Jopie Kors (84) is zelfs nog langer. Beide vrouwen sloten zich in de tweede helft van de jaren zestig aan bij het toenmalige dameskoor dat werd geleid door zuster Desideria van de Orde van Ursulinen in Hoogkarspel. Beiden koesteren warme herinneringen aan die tijd, vertelt Tiny: „We repeteerden in de meisjesschool, in een klas en ook wel eens op zolder. Op die plek staat nu Albert Heijn. We waren allebei net enkele jaren getrouwd.”

Mannenkoor

Het mannenkoor, dat reeds vanaf de start van de kerk in 1929 diensten vocaal ondersteunde, bestond grotendeels uit plaatselijke ondernemers als de schilder en aannemer. In het weekend waren die volop beschikbaar om te zingen. „Maar doordeweeks was het lastiger voor ze om zich vrij te maken. Soms stonden ze tijdens een huwelijksmis of uitvaart te zingen in hun werkpak. Na afloop vertrokken ze snel om weer aan het werk te gaan”, herinnert Gré zich nog goed.

Vandaar dat de samenvoeging van dames- en herenkoor in 1970 een uitkomst was. Daarmee ontstond een robuust zanggezelschap van veertig tot vijftig trouwe leden. Ieder weekend zong het gemengd koor, vooral Latijnse en Gregoriaanse liederen. „Toentertijd waren er ook heel veel uitvaarten en huwelijksjubilea in de kerk waar het koor acte de présence gaf. Omdat vrouwen meestal thuis hun huishoudelijke taken hadden, konden zij zich makkelijk een uurtje vrijmaken”, vertelt Tiny

Ontkerkelijking

Het aantal 'optredens' liep al jaren terug. Door de ontkerkelijking in de samenleving neemt het aantal diensten alsmaar af. En door samenvoeging met de andere parochies in het oostelijke deel van West-Friesland is het geen vanzelfsprekendheid meer dat er iedere week een heilige mis in de eigen kerk is.

„De laatste jaren zingen we nog maar eens in de zes tot acht weken in het weekend. Dat geldt ook voor

De laatste repetitie in de Laurentiuskerk in Hoogkarspel.

FOTO MARCEL ROB

“
Voor ons valt
zondag het
doek, het is
goed zo

Tiny Reus (koorlid)

“
Met vier
mannen en elf
vrouwen is de
basis te smal
geworden

Gré Burgmeijer (dirigent)

de repetities. Dat kwam ook door corona, toen we met allerlei beperkingen te maken kregen en er niet of nauwelijks gerepeteerd kon worden. Gelukkig zijn onze leden het koor trouw gebleven en kwam iedereen weer opdagen toen de regels versoepeld werden”, verzucht Gré. Ze voegt eraan toe dat er steeds minder missen worden opgedragen bij huwelijksjubilea. Ook neemt het aantal uitvaarten sterk af en worden die tegenwoordig meestal anders ingevuld, bijvoorbeeld met muziek die wordt afgespeeld.

Het koor trad niet alleen op in eigen parochie. Er waren uitwisselingen met Venhuizen en ook optredens in Lindendael en Het Noorderlandhuis en tijdens de jaarlijkse Ziekendag in de protestantse kerk. „Allemaal mooie herinneringen”, zegt Jopie met een vleugje nostalgie in haar stem.

Katholieke opvoeding

Ze zijn trots op hun katholieke opvoeding en hadden die tijd mooie tijd voor geen goed willen missen. Tiny: „Kinderen waren toen veel rustiger. Je speelde veel op straat, Hoogkarspel bestond uit een paar wegen. Tegenwoordig heeft iedereen het druk en wordt in beslag genomen door de mobieltjes. Het dorp is ontzettend gegroeid. Vroeger wist je precies wie in welk huis woonde. Kom daar nu eens om.”

Ze leefden de laatste jaren eigen-

lijk toe naar het eind, erkent Gré.

„Er overleden koorleden. Met vier mannen en elf vrouwen is de basis te smal geworden. Het is jammer dat het stopt, maar je moet ook onder ogen kunnen zien dat het onvermijdelijk is.”

Overstappen naar een van beide andere koren van de parochie doen ze niet. Tiny is daar resoluut over: „Hun repertoire is modern, heel anders dan dat van ons. Wij waren een traditioneel koor. Het verschil is te groot. Al zijn enkele leden van ons koor ook lid van een van de andere koren, Hemelsbreed en Instuifkoor. Maar voor ons valt zondag het doek, het is goed zo.”

Het gemengd koor in 1995 voor de kerk in Hoogkarspel.

FOTO PRIVÉCOLLECTIE

i

Laatste keer op 26 april

Het gemengd koor van de Laurentiusparochie zingt voor het laatst op zondag 26 april (aanvang 10 uur) de katholieke kerk van Hoogkarspel. Na afloop is er koffie met wat lekkers.